

Sygn. akt V CZ 47/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi Przedsiębiorstwa Innowacyjno-Wdrożeniowego "E."

Spółki Akcyjnej w G.

o wznowienie postępowania

zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 maja 2011 r., w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Innowacyjno-

Wdrożeniowego "E." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości
układowej w G.

przeciwko Zakładom Chemicznym "T. " w likwidacji w T. i Skarbowi Państwa -
Staroście Powiatowemu w T. o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lipca 2014 r.,

zażalenia skarżącego Przedsiębiorstwa Innowacyjno-Wdrożeniowego "E." Spółki
Akcyjnej w G. na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 marca 2014 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od skarżącego Przedsiębiorstwa
Innowacyjno-Wdrożeniowego "E." SA w G.**

**na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu
Państwa kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem
kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Innowacyjno-Wdrożeniowe „E.” S.A. w G., powołując się na nabycie w drodze przelewu wierzytelności od Przedsiębiorstwa Innowacyjno-Wdrożeniowego „E.” Spółki z o.o. w upadłości układowej w G. (cedenta) złożyło skargę o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa cedenta przeciwko pozwanym Zakładom Chemicznym „T.” w likwidacji w T. i Skarbowi Państwa – Staroście Powiatowemu w T. Skarga oparta została na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c., w ramach której skarżący powołał się na odnalezienie w dokumentacji nowego dowodu, z którego nie mógł wcześniej skorzystać, w postaci sporządzonej na zlecenie powoda opinii mgr inż. J. F., dotyczącej ustalenia zakresu prac, dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji przez organ architektoniczno - budowlany (...) oraz zgodności opracowanej dokumentacji projektowej uszczelnienia składowiska odpadów przemysłowych z materiałami określającymi sposób uszczelnienia, wniósł także o przeprowadzenie dowodu z tej opinii i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego w celu wykazania okoliczności wynikających z opinii prywatnej.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 5 marca 2014 r. odrzucił skargę i orzekł kosztach postępowania nią wywołanego. Przyczyną odrzucenia było stwierdzenie, że wskazana przez skarżącego podstawa skargi w rzeczywistości nie występuje, ponieważ art. 403 § 2 k.p.c. nie odnosi się do środka dowodowego, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia ani faktu, który dopiero wówczas miał miejsce. Okoliczność faktyczna lub środek dowodowy musi istnieć w czasie trwania poprzedniego postępowania lecz być obiektywnie niemożliwy do ujawnienia dla strony, a jednocześnie zdolny wywrzeć wpływ na wynik postępowania. Okoliczności, na które powołuje się obecnie skarżący, dotyczą w istocie obowiązującego prawa, a ponadto mogły zostać bez przeszkód podniesione w toku postępowania, którego wznowienia domaga się skarżący. Wskazany w skardze nowy dowód, będący prywatną opinią, nie istniał w toku poprzedniego postępowania, sporządzony został bowiem później, a ponadto wzbudził zastrzeżenia Sądu co do swojego dowodowego charakteru. Dodatkowo Sąd zauważył, że skarżący nie wykazał, że dotrzymał terminu do wniesienia skargi, skoro „odnalezienie” nowego dowodu nastąpiło w jego dokumentach, a więc w miejscu wskazującym, że opinia ta była mu wcześniej znana. Ubocznie Sąd

Apelacyjny podniósł, że skarżący, jako cesjonariusz, nie jest legitymowany do złożenia skargi o wznowienia postępowania, które toczyło się z powództwa cedenta.

Skarżący zażalił się na to postanowienie i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w C. oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Zarzucił naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 410 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że przedłożona dokumentacja nie wypełnia ustawowej przesłanki uzasadniającej wznowienie postępowania oraz uchybienie art. 407 § 1 k.p.c. i art. 410 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że nie wykazał zachowania terminu, chociaż miał obowiązek ten fakt jedynie uprawdopodobnić i zgłosił w tym celu dowód z przesłuchania świadka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie ma racji, kwestionując prawidłowość oceny, że przedłożone i zawnioskowane przez niego dowody oraz przywołane okoliczności nie spełniają wymagań podstawy z art. 403 § 2 k.p.c. Skarga o wznowienie postępowania oparta została na twierdzeniu, że w toku pierwotnego postępowania sąd wadliwie przyjął, iż uzasadnione było odstąpienie przez pozwanego od umowy umotywowane sprzecznością dokumentacji projektowej sporządzonej przez powoda z decyzjami administracyjnymi, a szczególności z decyzją Burmistrza Miasta T. z dnia 18 sierpnia 1998 r. W tym czasie, zdaniem skarżącego, likwidacja składowiska odpadów nie wymagała pozwolenia na budowę ani zatwierdzenia projektu przez odpowiednie organy administracji, wobec czego treść decyzji, które zostały wydane, jako zbędnych, nie mogła uzasadniać oceny projektu jako wadliwego, a w konsekwencji nie usprawiedliwiała odstąpienia od umowy. Zarzuty te Sąd Apelacyjny prawidłowo ocenił jako nie dotyczące wykrycia nowych faktów, lecz kwestionujące ocenę prawną przeprowadzonych dowodów. Oferowane przez skarżącego dowody z dokumentu prywatnego oraz z opinii biegłego sądowego dotyczyć mają interpretacji przepisów prawnych i służyć ustaleniu, czy i jakie decyzje administracyjne były wymagane do prawidłowego przeprowadzenia prac, których dotyczyła umowa oceniana w toku prawomocnie zakończonego procesu oraz czy - przy założeniu, że wymagań takich nie było - przygotowany projekt był prawidłowy. W rzeczywistości więc skarżący nie przedstawia nowych faktów ani nowych dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., przepis ten odnosi się bowiem

do faktów i dowodów mających wpływ na stan faktyczny sprawy i opiera na założeniu, że w usprawiedliwionych okolicznościach wypadkach należy umożliwić wznowienie postępowania i rozpoznanie sprawy po uzupełnieniu postępowania dowodowego i ocenie tak odtworzonego stanu faktycznego. Wadliwości w zakresie rozstrzygnięcia prawnego, niezwiązanego z podstawą faktyczną mogą natomiast stanowić podstawę skargi jedynie w wypadkach wskazanych w art. 401¹ k.p.c. oraz w art. 403 § 4 k.p.c., a więc w wypadkach, kiedy rozstrzygnięcie zapadło na podstawie aktu prawnego uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą lub gdy w na takiej podstawie wydane zostało postanowienie niekończące postępowania w sprawie, uchylone lub zmienione zgodnie z art. 416¹ k.p.c., które miało wpływ na treść wyroku.

W konsekwencji wskazana podstawa wznowienia już z tych przyczyn nie odpowiadała wzorcowi z art. 403 § 2 k.p.c. i uzasadniała odrzucenie skargi.

Skarżący niesłusznie kwestionuje też istnienie wątpliwości co do zachowania terminu do wniesienia skargi. Z jego własnych twierdzeń wynika, że nowo ustanowiony prokurent odnalazł w dokumentach opinię mgr inż. J. F., sporządzoną na zlecenie powoda znacznie wcześniej. Oczywiście jest, że istnienie tego dokumentu było znane od chwili jego dostarczenia powodowi przez autora, a zapoznanie się z nim przez nowego prokurenta nie miało żadnego znaczenia dla biegu terminu z art. 407 § 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego uzasadnia art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 394¹ § 3 k.p.c.